



Jyrki Kuivalainen

Jääkö yhteydet kaupungin vastuulle valtion vetäytyessä?

Lieksan ja Vuonislahden ja toisaalle Joensuun suuntaan on vuosia oltu huolissaan alati heikentyvistä tieoloista. Kehnot tieolot ovat jo nyt yksi keskeinen este elinkeinojen kehittymiselle ja palveluiden saatavuudelle Vuonislahden seudulla. Erityisesti 40-vuotta täyttävän Pielisen Karjalan SF-Caravan Rekiniemen alueen matkailuliikennettä tienpidon huono laatu rasittaa.

Pielisen jäätie näytti jälleen kuitenkin elinkeinoelämälle Koli-yhteyden tärkeyden sekä Kolin asiakkaille että Lieksan palveluille.

Nyt ollaan siirtymässä kesäkauteen. Elättemme toiveita vesiliikenteen uudesta tulemisesta, mutta mitä vielä. Autolautta ei tiedä

milloin se pääsee liikkeelle (viime kesänä ei ollenkaan) ja tänne pyrki takaisin ajansaatossa maineeltaan alati heikentyvistä tieoloista. Kehnot tieolot ovat jo nyt yksi keskeinen este elinkeinojen kehittymiselle ja palveluiden saatavuudelle Vuonislahden seudulla. Erityisesti 40-vuotta täyttävän Pielisen Karjalan SF-Caravan Rekiniemen alueen matkailuliikennettä tienpidon huono laatu rasittaa.

Nelisen kymmentä vuotta sitten valtio rakensi Pielisen yhdyslaiturin Vuonislahteen ja siihen se sitten jäikin. Pielisen vesiliikennettä ja järven matkailuliikennettä käyttöä on viimeisen kahdenkymmenen vuoden

aikana pohdittu seurassa jos toisessakin. Ongelman keskeiseksi syyksi on nähty mm. laitureiden puute ja kunto sekä ja niiden palveluvarustus. Kansalaiset saavat olla ihmeissään, kun vasen käsi ei tiedä mitä oikea käsi tekee ja päinvastoin. Onkohan tämä saanut nauttia sitä kuuluisaa sektorisuhmurointia?

Vuonislahti-lehti kysyi uudelta Lieksan kaupunginjohtajalta asiaa: Missä siis nyt mennään, Jarkko Määttä?

”Keskustelimme ELY-keskuksen edustajien kanssa Vuonislahden tien ja laituriin liittyvistä asioista 27.4. 2016. Kaupungin tavoitteena on Vuonislahden

kylän liikenneyhteyksien turvaaminen ja kehittäminen.

Vuonislahden tien osalta todettiin tien olevan heikkokuntoinen ja korjauksen tarpeessa. Tähän liittyen neuvotteluja eri vaihtoehtoja ELY:n kanssa jatketaan”, totesi kaupunginjohtaja ja jatkoi:

”Vuonislahden laituriin ELY:n edustaja teki esityksen laituriin luovuttamisesta kaupungille. Tekninen lautakunta valmistele asiaa ehdotuksen pohjalta lautakunnan ja myöhemmin hallituksen päätöksentekoa varten. Toimielimet tekevät päätökset asiassa valmistelun pohjalta mahdollisimman nopealla aikataululla”.

Reino Kuivalainen

Turvaa maaseudulle – pelastusryhmä osana kyläelämää

Samuli Putro kysyy laulusaan: Mitäpä jos tuuli yltyy tästä vielä hurjemmaksi, kestääkö talon katto vai lentääkö se ilmaan? Kysymykset jatkuvat: jos salama iskee ja polttaa kylän, jos sairastun, jos jään työttömäksi, jos rakkaus ei kestä?

Turvallisuuden tunne on yksi ihmisen perustarpeista. Tunteena turvattomuus liittyy usein tulevien tapahtumien epävarmuuteen. Ihminen tuntee olonsa turvattomaksi, jos lähitulevaisuuden uhkakuvat ovat vaikeasti ennustettavia tai ymmärrettäviä. Tämä aika luo epävarmuutta ja siten turvattomuutta. Miten minä, perheeni ja naapurini tai oma kyläni voisimme vaikuttaa turvallisuuteen ja sen kokemiseen?

Turvallisuus perustuu välittämiseen

Samat asiat, jotka ratkaisevat valtakunnan tasolla ja valtioiden välisissä suhteissa, merkitsevät myös paikallisesti. Sisäistä turvallisuutta luodaan ensi sijassa kasvattamalla ihmisten välistä luottamusta, yhteishenkeä ja yhteistoimintaa. Sitä vahvempi yhteisö mitä toimivammat sen jäsenten suhteet toisiinsa ovat.

Jokainen meistä vaikuttaa omalla toiminnallaan. Kysymys on yksinkertaisista asioista kuten siitä, miten kohtelemme toisiamme. Yhteisöllisyys on ja luo turvallisuutta. Yhteisöllinen kylä on turvallinen kylä: naapurit ovat tuttuja keskenään, kuulumisia kysellään

ja vaihdetaan, on yhteisiä tapahtumia ja talkoita, kannetaan vastuuta omasta ja ympäristön turvallisuudesta. Ensiapu- ja alkusammutustaidot ovat tärkeitä jos jotain tapahtuu. Tärkeintä on tietysti ennalta ehkäistä onnettomuuksia ja varautua niihin. Tätä voi kirjata ylös yhdessä: KYLÄTURVALLISUUSUNNITELMA on kylän ja kylälaisten yhteinen käsikirja / varautumisopas ja tietokartta lähialueen ja lähiajan toimintaan. Tärkeintä ei ole suunnitelma vaan suunnittelu: ”Matkalle pääsee kun pysähtyy” (T. Hellsten).

Pelastusryhmäläiset toimivat viranomaisten apuna normaaliolojen häiriötilanteissa ja oman kylän turvana naapurin eli välittämisen yhtenä lenkkinä turvallisuuden ketjussa: he tuntevat alueensa asujat ja ympäristön, ovat saaneet koulutusta turvallisuusvalmiuksiin ja varautumiseen.

Samuli Putron laulun kertosa kysyy: Mitäpä jos sä pelkää turhaan – ja elämä tapahtuu sillä aikaa? Elämä avautuu päivä kerrallaan eikä sitä kannata jättää elämättä pelon takia. Riittää että tekee parhaansa, toimii vastuullisesti ja osaa toimia eri tilanteissa. Yhdessä toisten kanssa.

Pelastusryhmätoimintaan pääsee mukaan peruskoulutuksen jälkeen. Ota yhteyttä p. 045 6040388, eeva.kroger@mssl.fi

Eeva Kröger
turvallisuukskoordinaattori
Turvaa maaseudulle - hanke

